

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VII. ÉVFOLYAM 9. SZÁM – 2013. SZEPTEMBER 2.

„Nem akarom a bűnös halálát...”

Sajnos, az ember sokszor olyan, hogy a vélt vagy valóságos sérelmeket nagyon érzékenyen hordja magában. Hányszor vagyunk úgy egy-egy alkalommal, hogy megbocsátani tudok, de felejtetni nem! - Ez a magatartás aztán képes hangulatot rombolni, kapcsolatokat befolyásolni, egész életen át tartó sebeket ütni; jobb esetben nehezen gyógyuló lelki sebeket okozni. Sok-sok probléma forrása lett már, sőt háborúk, háborúságok oka is a szűnni nem akaró „sérelem.” – Nemzedékeken át tartó, egy idő után érthetetlen egyenlenségek okozója volt már valamiféle megbocsáthatatlan szó, cselekedet, esemény... Elég csak a világirodalom nagyon is ismert Shakespeare történetre gondolni, Rómeó és Júlia történetére, ahol két család ősi torzsalkodásának jószereivel már az okát sem ismerték, de „illett haragudni a másikra” és ez milyen tragédiába torkollott. – Az emberi gyengeség sok hasonló példával bővelkedik. – Emiatt joggal aggódhatunk is, hiszen csak részletkérdés, hogy kit, mikor, hogyan, mivel bántunk meg - esetleg akaratlannal is, aminek beláthatatlan következményei is lehetnek. Soha nem tudhatjuk, ki, hogyan „vesz elégtételt” – sokszor talán azért csillapodik a probléma, mert nincs rá elegendő lehetőség, hogy „visszavágjunk.” – Milyen különlegesnek számít, ha valaki csendes, szerény, türelmes, engedelmes, megbocsátó... - ilyenkor érdemes elgondolkozni mindennek a forrásán. Nem magáról értendő és nemcsak veleszületett jó adottság kérdése mindez, hiszen sok olyan eset lehetséges, amikor valaki „eredetileg” egészen más gondolkodású, mégis valamiképpen eljutott ezeknek az erényeknek a magaslatára; mert bizony a csendesen tűró és a sértést nem számon tartó magatartás, **erény**. Az erénynek pedig csodálatos forrása az Isten.

A végtelen Isten Az, Aki sokszorosan bebizonyította már, mennyire következetes a jóban a jóra való igényében – amikor az embert is úgy teremtette, hogy alkalmas arra, mégis hányszor fordul elő az emberséggel való „visszaélés.” – Már az Ó-szövetségben számos helyen olvashatunk Isten jóra történő felhívására; szinte sürgeti a jót az ember részéről és nem egyszer kifejezi, hogy nem torolja meg a „feledékenységet”, az ellenkezést – törvényeket ad, prófétákat küld, újabb időkben pedig Egyetlen Fiát küldi, hogy útja-

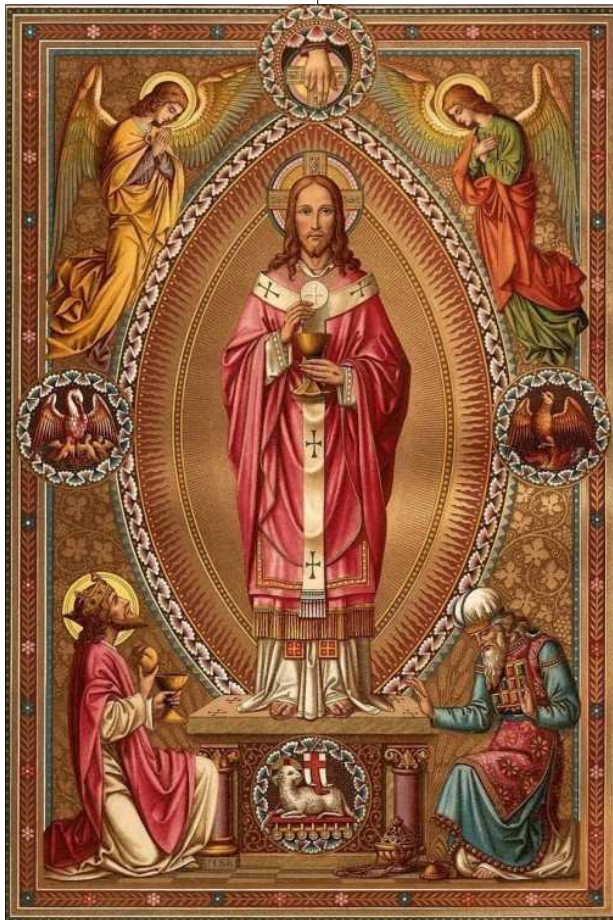
ira tanítson. – Nem tartozik senkinek elszámolással intézkedéseivel, mégis hányszor sürgeti a megtérést, a megbánást, az engesztelést, a megváltozást... Az engesztelés lehetőségének megadásával pedig egyenesen bőkezűen ontja jótéteményeit még a vétők, a vétkezők esetében is. Azzal, hogy elfogadja az engesztelő áldozatokat, mintegy bizonyítja, hogy nem akar haragudni a gyengeségébe bonyolódott teremtményre. Csodálatos kitüntetés az ember számára, hogy az Ő Országának tagjaivá választja az embert, „ennek nincs emberi előzménye. Csak a teljes Jézushoz fordulás – ez az igazi bűnbánat! – állít minket a helyes útra. A bűnbánat tehát nem a régi életnek erkölcsileg javított kiadása, hanem egy teljesen új létezési és cselekvési mód. Egész elhibázott életemnek átadása Jézusnak, a világ Üdvözítőjének kezébe!” (P. Deitenbeck)

A megbánás elfogadása, a bűnbocsánat a végtelen, tökéletes Isten ajándéka az ember számára, Aki nem rója fel gyengeségeinket, kiutat mutat, megoldást ajánl, lelkesít és biztat a jóra és ha elestünk, felemel, letörli lelkünkéről a szennyet, a szent keresztségben nyert lelki szépségünket visszaadja. Újra meg újra sürgeti, mint Keresztelő Szent János idejében: **Tartsatok bűnbánatot; készítsétek az Úr útját!** – Azt akarja, hogy Szent Fiához legyünk hasonlókká, hogy azt szerethesse bennünk is, amit Fiában kedvelt. Fogadott fiainak akar minket, hogy közel, minél közelebb lehessünk Hozzá – üdvözíteni akar. Ebben legkiemelkedőbb Képviselőnk „maga az Istenember Jézus

Krisztus, Aki „nem olyan, hogy ne tudna együtt érezni gyöngeségeinkkel, hanem olyan, Aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, a bűntől azonban ment maradt. Járuljunk tehát bizalommal a kegyelem trónjához, hogy irgalmat találjunk és kegyelmet kapjunk, amikor segítségre szorulunk!” (Zsid. 4,15-16.)

A jószágos Isten utánunk nyúl gyöngeségeinkben, Fiában nyújt engesztelést a bűnökért – hatoljon lelkünk mélyére ez a páratlan lehetőség és valahányszor leránt az emberi gyengeség, emeljen fel az isteni irgalom, ami bűnbánat szentségében mindig szeretettel vár! – Mindig, mindenkinek, mindenben ezt az áldást kívánja

Pekker Imre plébános

Évközi 18. Vasárnap – Augusztus 04. – Mióta ember él a földön, mindig is érvényes volt, hogy testnek és léleknek hordozójává teremtette a jóságos Isten; ennél fogva élete kettősséget tartalmaz. A legfőbb értéke a halhatatlan lélek; amíg azonban a testben él, „*elengedhetetlenül szüksége van bizonyos anyagi javakra.*” – Amikor az Isten számára megteremtette a földet és gyümölcstermővé tette, értelmet is ajándékozott az embernek, hogy lássa, belássa, hogy számára minden ajándék, Isten ajándéka – az anyagi javak is, amiket azért kapott, hogy javát szolgálják. Ebben az értelemben „*A vagyonnal nagyon sok jót lehet tenni...*” – csupán annyit nem szabad elfelejteni, hogy az is teremtmény, eszköz, és kell, hogy Adományozó iránt hálára indítsón!

A baj és probléma ott kezdődik, amikor ezt az ajándékot magasabb rendűvé avatja az ember – az eszközből istent csinál. Alapjában nem feltűnő dolgokról van szó, egyszerű látásra úgy tűnik, csak a sorrend változik – miszerint első helyre kerül a teremtmény és utána következik a Teremtő – valójában nagyon is elgondolkoztató igazságra kell gondolni, amiről az Úr Jézus félre érthetetlenül beszélt, amikor kimondta: „*ahol a kincs, ott a szív!*” – „*A mai olvasmányok meg (akarnak) tanítani arra, hogy a földi dolgokat csak eszköznek tekintsük!*”

Az Istenrel való igazi kapcsolatnak az is nagy jelentősége, hogy mindezt világosan láthassuk és természetesnek tartjuk. Nagy a kísértés arra, hogy másképpen gondolkodjunk – ezért szinte értelmezhetetlenné válik az Úr Jézus kijelentése: „*boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek Országai!*” – Olyan kincsről is beszélt, ami az által valósul meg, ha az ember Istenben gazdagodik – az pedig nem itteni és mostani mértékkel mérhető, talán azért is alkalmazzuk olyan nehezen. – Szép példákat is találunk akár az irodalomban is arra vonatkozóan, hogy a földi kincs mennyire ideig tart, mégis folyton belebotlik az ember. Tolsztoj szegény embere sem gondolt a hogyan továbbra, amikor a lehető legnagyobb területet akarta megszerezni magának és a végén meg kellett elégednie a sírhelynyi területtel – az afrikai bennszülöttek is ismerik a majom fogásának „trükkjét”, amikor az a csemege csábításának engedve fogságba esik; sok családi esemény elindítója volt már a csupán evilági élet végéig tartó javak csábítása. Az értelemmel megajándékozott ember számára talán mindmáig nehezen érthető a Jézusi tanítás, Aki földi kincsek nélkül mutatja „*az örök Haza felé vezető utat.*” – Nem tartja rossznak és feleslegesnek a földi javakat, de azok helyes használatát elvárja mindenkor, mindenkitől – azért adta, hogy azok az ember javát szolgálják, és ne az ember szolgáljon nekik – az legyen a kincsünk, ami tényleg kincs, ami a magunk és mások javát szolgálja - igazán emlékeztet az Isten ajándékozó szeretetére!

Évközi 20. Vasárnap – Augusztus 18. – A jó érzésű ember aggodalommal értesül a sok ember-által történő problémára – egyenetlenség, rágalmazás, egymás bántalmazása, háborúk, terrorcselekmények, egymás megkárosítása, területi viták, emberi jogok megsértése ... sajnos sokáig lehetne sorolni a háborzongató eseményeket. – Ebbe a vad kavargásba olyan megnyugtató az Isten gondolata és akarata: *az én gondolatom a béke és nem a pusztulás!* – milyen megnyugtatóan hangzik az Úr Jézus ajkáról a köszöntés: „*Békesség veletek, én vagyok, ne féljete!*” vagy a kijelentés: „*Békét hagyok rátok, az én békémet, amit a világ nem adhat!*” – Olyan megnyugvást ad mindez az embernek, mint a lágyan szóló harangszó a viharban. – A *szentmise* bevezető Zsoltára is mintha erről szólna, mintha a feszültségeket akarná oldani: „*Oltalmazó Istenünk, nézz le ránk!*” – Fölképezve gondolunk arra, van oltalmazónk, az Isten, Akinek tekintete is elég ahhoz, hogy megnyugvást adjon. – Most azonban a szentmise szentírási szövegeiben mintha ellenkező tartalmú gondolatokat olvasnánk, hallanánk. – Ez a látszólagos ellentét azonban már nemcsak egyszerűen eseményekről szól, hanem a következményekről is.

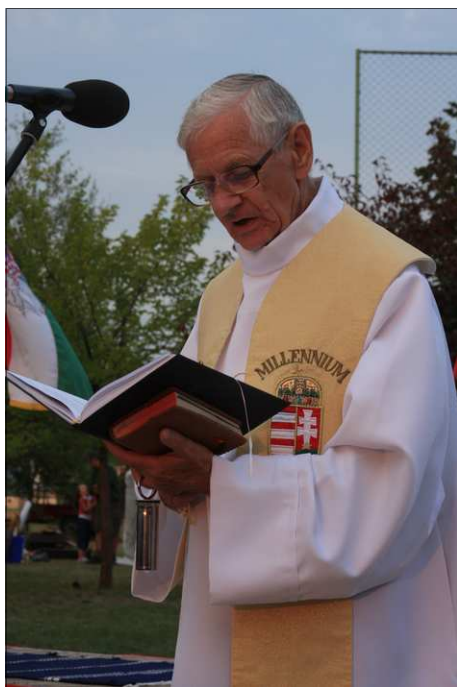
Többször is beszélünk arról, hogy a nagyon is emberileg gondolkodó, értékelő számára az ellentétek szinte magától értetődőek. A teljesség igénye nélkül gondoljunk el, hányszor „*idegesíti*” a szorgalmas ember hozzáállása az úgymond ráérőt, vagy a takarékos, előrelátó ember a könnyelműt, a szorgalmas ember a halogatót... és itt is sorolhatjuk sokáig az ellentéteket. Most is óhatatlanul erre kell gondolni. Amikor az Olvasmányban Jeremiás történetét olvassuk, azt kell látnunk, hogy ellenfelei inkább meg akarják ölni, „*ahelyett, hogy megtértek volna figyelmeztető szavára* - és látnunk kell, hogy *egyesek ma sem szívesen hallgatják a figyelmeztetést.*” Ilyen hangulatban könnyen tévútra téved az ember még az Úr Jézus szavai nyomán is – könnyen gondolhatja azt, hogy a szelíd és alázatos szívű Jézus háborút akar, lángba borítani a világot, szakadást kettő három ellenében, családtagok egymás ellenében... Nekünk, embereknek akár tragédia is lehet, hogy, ha most nem arra gondolunk, hogy Jézus a Szentlélekkel eltelve akarja, hogy lángoljon a világon a jó és ne csak éppen pislálkojon; ha nem arra gondolunk, hogy nem lehetünk szőlőt lengetett nádszálak, a mindennel és mindenkivel megalkuvók, még akkor sem, ha közvetlen környezetünk nem értékeli vagy rosszul értékeli jó szándékunkat, jóra való törekvéseinket. – Elvet kell csinálni belőle, hogy aztán kitartóan tegyük is, amit Szent Pál a Szent leckeiben fontosnak tart: „*váljunk szabadadd minden tehetől, különösen a bűntől, amely behálóz minket, és fussuk meg kitartással az előttünk lévő pályát!*” – hogy ne lankadjunk, hogy Üdvözítőnk mondhassa rólunk: „*juhaim hallgatnak szavamra * ismerem őket és nyomomban járnak!*”

Évközi 19. Vasárnap – Augusztus 11. – Sokszor tapasztaljuk saját magunkon is, hogy értelmünk, tapasztalataink birtokában is mennyi mindenre nem gondolunk és csak később tűnik úgy, hogy ennek ellenére mintegy magától értetődőek. Hányszor valljuk be magunknak, hogy nem is gondoltam volna, pedig gondolhattam volna.

Talán azért is van, hogy szentmisénkben őszintén kérjük annak a felismerésnek az ajándékát, ami földi életünkben olyan biztató, hogy Istennek nem egyszerűen teremtményei vagyunk, hanem gyermekei is, fogadott fiai. Annak az Istennek, Aki Teremtőnk, Gondviselőnk, Üdvözítőnk, Aki minderre atyai szeretettel kiválasztott minket már születésünk előtt; terveiben szerepel minden napunk, minden jócselekedetünk, mielőtt egy is felvirradt volna, vagy megtörtént volna. – Valahogyan ezt a kiváltságos helyzetünket nem mindig éljük meg tudatosan, élményszerűen – bizonyára azért is van, hogy a nagy lehetőség sokszor csak kihasználatlan lehetőség marad. – Pedig a mindennapi életben is számos példa van arra, hogy milyen energiákat képes felszabadítani az élmény, amit mellette magában az ember és adott esetben csúcspontjára ér, amikor teljesül. Előzőleg azonban foglalkozni kell vele, hinni kell abban, hogy képes megvalósulni, hinni kell, hogy velünk is megtörténhet. – Gondoljunk csak nagy nemzeti Költőnk: Petőfi Sándor *Füstbe ment terv c.* költeményére, amikor hazafelé menet „*egész úton hazafelé azon gondolkodom, miként fogom szólítani rég nem látott Anyám – mit mondok majd kedvest, szépet Nekik...*” vagy Arany János Toldijára, Aki a bujdosáskor Buda felé menet egy temetőben éjszakázik és „*hogy lesz ez, hogy lesz az; de hányféle hógoyt, hányféle szép dolgot össze nem álmodott...*” – gondoljunk mindennapjainkra, amikor még annyi minden csak gondolatban létezett, vagy létezik, de már előre örülünk, „*milyen jó lesz, ha megvalósul!*” – Egyszer egy szerény sorsban élő családnál hallottam, hogy Karácsonyra nem kis áldozatok árán vásároltak kislányuknak egy babát, ami elbűvölten mondta: „*pont ilyet szerettem volna!*” és önfeledten ölelte magához az ajándékot. – Mindezt felülmúlja a jó Isten ajándékozó szeretete, amikor számunkra biztosítani akarja mindazt, amit az Atya a gyermekeinek szán. – Első pillanatban talán nem is gondolunk erre a nagy szeretetre, kiváltságosságunk csodálatos voltára, de ha az Evangélium szavait átgondoljuk: „*bizonny mondom nektek, felövezi Magát, asztalhoz ülteti őket, körüljár és felszolgál nekik...*” kell, hogy észrevegyük, Isten Az, Aki ezt teszi és nekünk embereknek teszi. Kell, hogy a hála és köszönet érzése ébredjen bennünk; ennek következtében egyre inkább azon kell gondolkodni, hogyan válaszoljunk minderre, hogyan iparkodjunk – s az iparkodásunk teljességéhez kérjük az Ő segítségét is: „*segíts kegyelmeddel, hogy jutalmadra (jóságodra) méltónak találj minket!*”

Évközi 21. Vasárnap – Augusztus 25. – Életünket sokszor jellemzi egyfajta kíváncsiság, hány kérdés merül fel ilyenkor: hogyan, miért, honnan, hová ... – *Ilyen kérdést* tesznek fel a mai Evangéliumban az Úr Jézusnak: „*Uram, kevesen vannak, akik üdvözülnek?*” – Így is feltehetők volna: kik üdvözülnek, hányan vannak, akik üdvözülnek, hogyan lehet üdvözülni ... - azt látjuk, hogy még ebben a cseppet sem mellékes kérdésben valamilyen emberi „ügyeskedés” bukkan fel, kicsit mellékesnek látszó módon hangzik el a kérdés. – Az Úr Jézus azonban mintha nem is erre válaszolna – valójában azonban nekünk úgymond bonyolult a válasz. Az Úr Jézus nem mond számot, hanem elmondja, hogyan lehet üdvözülni. Ezzel már kimondja, csak észre kell venni, hogy annyian üdvözülhetnek, amennyien ezért teljesítik a feltételeket. Mennyien vannak ilyenek, önként adódik a válasz: lényegében mindenki, aki megteszi, ami tőle telik, hogy biztosítsa saját üdvösségét; mindenki, aki jól használja fel hosszabb vagy rövidebb életét és nem halogatja a megoldás keresését. Az Úr Jézus az egész világ Megváltója lett, hogy mindenki üdvözülhessen. Már harminc éves földi életében számos jelét adta, hogy senkit nem zár ki, hiszen ellenfelei szerint a vámosok és bűnösök barátja lesz – nem a hibák helyeslése érdekében, hanem, hogy bebizonyítsa „*nem akarom a bűnös halálát, hanem, hogy megtisztuljon, megtérjen és éljen!*” – Ez az élet nemcsak és főleg nem a földi életre vonatkozik (arra is). – Nem ítéli el a gyengeségébe bonyolított embert, sőt bebizonyítja, hogy Ő lelki orvos akar lenni. Aki a lelki sebeket, bűnöket, gyarlóságokat, emberi gyengeségeket akarja gyógyítani, - „*keresni jött, ami elveszett.*” Bebizonyítja, hogy az Ő-szövegségben kimondott prófétai szó, valóság, miszerint „*az eltévedtet megkeresi, vállára veszi, a sérültet bekötözi, ápolja*” a sárteltől óvja... Nem lehet nem észrevenni az Evangélium szavainak igazságát: „*Jönnék majd keletről és nyugatról, északról és délről, és helyet foglalnak az Isten Országában.*” - Látni kell, hogy „*Jézus mindannyiunkat meghívott Országába és ott helyet készített számunkra. Rajtuk múlik, hogy hitünk és hűségünk által biztossá tesszük-e részvételünket!*” – *Jézus mondása* értelmében tehát magunk is tudunk válaszolni arra, hogy ki üdvözülhet. Azt nehéz volna megmondani, hogy kevesen, vagy sokat, azt azonban kimondhatjuk, hogy mindenkinek van lehetősége, hiszen mindenki kap meghívást, lehetőséget; mindenki megismerheti a feltételeket, mert természetesen azok is vannak – ha nem gondolnánk többre, mint amit I. János Pál Pápa így körvonalazott: „*Mindannyian cselekvésre vagyunk kötelezve annak érdekében, hogy a világon több legyen az igazságosság, szilárdabb a béke és őszintébb az együttműködés ... igyekezzünk hathatós és felelős közreműködésünkkel létrehozni az új, igazságosabb, őszintébb rendet!*” – vagyis, hogy üdvözülhessünk, Isten tetszésére kell élni – ez mindenki számára egyértelműen érvényes!

Augusztus 20. Szent István ünnepe

Augusztus 20-án 18 órakor vette kezdetét az ünnepség a Szent István téren. A szép műsor és Vincze József polgármester úr beszéde után községünk két egyházi vezetője következett. Pekker Imre atya és Szappanos Zoltán lelkész megáldotta az új kenyeret. Az ünnepi műsort a Magyarok Nagyasszonya Kórus énekével színesítette.

Különleges alkalom volt ebben az esztendőben ez az ünnepség, hiszen más szempontból is mélyen érintette egyházközségünket. Az Alsónémedi Önkormányzat Képviselőtestülete döntésének megfelelően Benkó Péter kántortanítónk és karvezetőnk munkájának és községünkért tett fáradozásának méltó elismeréseként Alsónémediért díjban részesült, Mayer Istvánné most leköszönő igazgató asszonyunk mellett. Isten áldja őket és Erika néninek jó pihenést kívánunk, Péternek pedig ellenkezőleg, számára még azt kérjük, hogy az Úristen tartsa meg még sokáig köreinkben és végezze áldásos tevékenységét!

Köszönjük szépen!

Dr. Tóth Éva

Köszönjük a fotókat Surányi Attilának!

Adomány

Új kinccsel gazdagodott az egyházközségünk. Egy nagylelkű adományozónak köszönhetően egy szép, új liturgikus tárgy is tartozik ezentúl templomunk díszeihez. A tárgy latin neve **Custodia**, magyarosan Kusztódia. Ez a tárgy szolgál az Oltáriszentség őrzésére, amikor nincs ünnepélyesen kitéve. Amikor a monstranciából kiemelik a Szentostyát, ebben helyezik el.

Köszönjük szépen az adományt!
Isten áldja az adakozót!

24. Ifjúsági Találkozó Medjugorjében

Medjugorje

A 24. Ifjúsági Fesztiválra több ezer ember érkezett 60 országból. A magyarok létszáma is a dobogón volt. Külön kegyelem, hogy a mi csoportunk lelki vezetője egy újmisé atya, Bese Gergő volt.

Szerencsésen megérkeztünk erre a nagy kegyhelyre. Ide, ahol a Béke szigetét van. Ide, ahol a föld és az ég találkozik. Ide, ahol a Szűzanya várja a fiatalokat, a munkatársakat. Ide, ahol letehetjük a terhünket a Szűzanya lábához. Ide, ahol a Szűzanya fényt áraszt maga körül.

Felmentünk a Krizsevácra a Jelenések hegyére és hallgattuk napokon át a tanítást, tanúságtételt. Este a szentségimádásban napoztattuk a lelkünket. A Fesztivál jelmondata: "A hit a szeretet által tevékeny." Éppen ezért a gyűlölet elleni harcban erősnek kell lennünk. A Szűzanya iskolája egyszerű: Imádkozz! A kereszt a győzelem és feltámadás jele. A hit hozott ide bennünket Medjugorjéba, hogy kérjük a Szűzanya közbenjárását. Odaadjuk a sebzett részüket, hogy segítséget kapjunk. A szórakoztatóipar el akarja fordítani a lelkünket Istentől, de nekünk a katolikus egyház az otthonunk. A fiatalok az egyház jövője, a mai ereje az egyháznak. A szívből jövő ima jut el legkorábban Istenhez. Fontos, hogy érezzük Isten reményét a szívből.

Ide félelemmel érkeznek és bátorsággal távoznak az emberek. Itt az emberek gyónnak, áldoznak, szentségimádáson vesznek részt,

új kegyelmet kapnak. Gyümölcse a megtérés. A mi Égi Édesanyánk hathatós közbenjárónk. Az igazi békét csak Jézus adhatja meg. A béke életöröm. A boldogságunk első feltétele a béke. A hit ajándékáért meg kell dolgozni. Gyengék vagyunk és segítségre van szükségünk. A hit évének célja hinni. Isten akarja, hogy boldogok legyünk, az ő akarata szerint élünk. Nyitott szívvel szívből, szeretetből imádkozni, hogy meg tudjunk változni. Ha Isten országát keressük, békénk lesz és Isten áldása lesz rajtunk.

Medjugorje egy igazi mágnes. Vonzza az embereket. Fiatalok, mi számítunk rátok! Ezt mondja a Szűzanya. Legyetek a jövő hordozói, imádkozzátok, hogy megértsétek Isten tervét. Olyan lesz, amilyenek a szívből megteremtjük. A te belső álláspontod a legnagyobb erő a világon, te döntés a jövőről!

A menny és föld ura mondja: "Ember szeretlek Téged. Drága vagy nekem, nélküled nem tehetek semmit." Csak a szeretet tudja felfedezni a hit, a szenvedés titkát és megmutatja a jövőbe az utat. Ha elindulsz ezen az úton Jézus barátokat küld feléd és meg fogod találni a jövőt, amit eléd terít az Isten. Jézusból olyan erő árad, ami a testet, a lelket és az értelmet gyógyítja. A legnagyobb ajándék az Égi Édesanyánkkal, hogy ennyien itt vagyunk Medjugorjében. Alsónémediből 10-en voltunk.

Sokorai Józsefné

Medjugorje 24. Nemzetközi Ifjúsági Imatalálkozó

2013.07.30-án hajnali indulással útra keltünk. Úti célunk Medjugorje a béke szigete, az imádság és kiengesztelődés helye volt. Csoportunk vezetője Bese Gergő Kiskunfélegyházán szentmisét mutatott be. Gergő és Talapka atya áldásával útnak indult az autóbussz és a két személyautó. A hosszú és fárasztó utazás után késő éjszaka foglaltuk el szállásunkat. A következő napon köszöntöttük a Szűzanyát, hálát adtunk, hogy épségben megérkeztünk Medjugorjéba, jelképesen leraktuk lábai elé „keresztjeinket”, imádkoztunk itthon maradt hozzátartozóinkért. A nap további részében az autóbusszal a tengerhez mentünk, itt hűtöttük magunkat a nagy forróságban. Este a szabadtéri oltárnál a rózsafüzért imádkoztunk, részt vettünk a szentmisén, imádkoztunk a betegek gyógyulásáért, együtt elméltünk a szentségimádáson. Szerdán kora hajnalban indultunk a Krizevac-ra, a hegy lábánál mindenki felvett egy követ, amely a bánatunkat, szenvedésünket, nehézségeinket jelképezte. Felfelé a keresztutat imádkoztunk. A hegyen kereszthódolatot követően leraktuk terheinket, imádkoztunk, elméltünk. Később a szállásunkon pihentünk, majd a Cenacolo közösséget látogattuk meg, ahol magyar fiatalok tanúságtételét hallgattuk meg. Lukács (Őt 2012-ben is hallhattam) és Marci őszintén beszéltek az életükről. Beszéltek a közösség erejéről, a mindennapi harcaikról, arról, hogy az imádságban találnak erőt a napi küzdelmekhez. Fontos, hogy akarsz változni, fejlődni és ezért tenni is tudsz, akkor ez előre visz. Teljes terjedelemben:

<http://www.youtube.com/watch?v=fxYS9aYECQ0&feature=c4-overview&list=UUAaouqot7Zws5aX8JUFaGkA>

Este ismét a közös rózsza füzérral, szentmisével és szentségimádással zártuk a napot. A következő napon pedig elmentünk a jelenések hegyére.

A fesztivál hivatalos megnyitója Augusztus 1-én volt. 60 országból érkeztek a fiatalok, megható volt látni, hallani a fiatalokat, akik hazájuk képviselőiként köszöntötték a Szűzanyát és a résztvevőket. 470 pap részvételével mutatták be a szentmisét. Szinkrontolmácsolásnak köszönhetően anyanyelvünkön imádkoztunk a szentmiseken, szentségimádásokon, értettük a tanúságtevők előadását.

Nagyon sok szép és elmélkedésre alkalmas gondolatot hallottunk: „Szűzanya az aggódó édesanya szeretet bennünket, ezért jelenik meg ilyen hosszú időn át, mivel látja, milyen bajban vagyunk. Az embernek szüksége van Istenre! Manapság az erkölcsatlenség démonja terjed. Jobb világ csak Istennel együtt építhető.” „Égi édesanyánk, segítségül jön, hathatós közbenjárónk. A Szűz-

anya a béke királynője,”

„Medjugorjében az emberek megváltoznak, jellemzőjük az öröm, a szeretet, a lelki béke és az önzetlenség.”

„A béke, az öröm, a tökéletes boldogság a lélek gyümölcse. A béke életöröm, érzés, hogy szeretnek engem és én is szeretek.”

A következő gondolat is nagyon szép és tapasztalataim alapján állítom, hogy igaz: „Medjugorje egy mágnes = ennyi embert vonz, ennyi ember jött ide. Itt érezni a Szűzanya jelenlétét. Medjugorje az ég kegyelme.”

Évről évre több zarándok érkezik, zömében fiatalok, de az idősebb korosztály is képviselteti magát. Ők a hívívők, akik a saját közösségeikben mesélnek élményeikről, a kegyelmekről, amelyeknek részesei lehettek. A hitük megerősödéséről, a közös ima erejéről.

Nagyon fontos: a hitünket ápolni kell, a hit ajándék, ezért meg kell dolgozni! Imádkozni szívből, teljes lényünkkel, lélekből kell. Jövönket csak így építhetjük, ehhez üzemanyag a szentgyónás, szentáldozás, a bójt és az ima. Jövő, ha hiszel abban, ami önzetlen, de mégis ára van és ezért bármi áldozattal képes vagy fizetni. Bízunk Istenben, kérjük a szentlélek segítségét, hívjuk segítségül a Szűzanya bölcsességét az életünk terheinek cipeléséhez. Kitartóan olvassuk Isten ígését. Mindegyik tanúságtevő hangsúlyozta, hogy élete nagyon nagyot változott miután hazatért Medjugorjéból. A regisztrált adatok szerint 613 hivatás, 520 gyógyulás és több millió megtérés kapcsolódik ehhez a szent helyhez. Medjugorje üzenete: életünkben Isten legyen az első helyen.

Ebben az évben is elmentünk a vízesésekhez, volt magyar nyelvű szentmise, amelyet Bese Gergő újmisési pap mutatott be, sok magyar és két lengyel pap társával együtt. Nagyon megható és

bensőséges pillanatok részesei lehettünk. A körmenet idén is fergeteges hangulattal nyújtott felejthetetlen élményt. A jókedv az örömsugárzott az arcokról. Ez az öröm – az evangéliumi örömhír – szinte futótűzként terjedt. Kívánom, hogy az egyházközösségünk-ből is minél többen részesedjetez ebben az örömben.

Gyorsan múltak a napok, elérkezett a fesztivál zárónapja, vidám énekekkel, táncokkal zártuk a találkozót. Azon az estén elbúcsúztunk a Szűzanyától. A következő napon korán indultunk haza, megálltunk Mostarban, megnéztük a Ferences templomot, az óvárost, a mecsetet, megcsodáltuk az öreg hidat. A rövid városnézést követően hosszú utazás után érkeztünk meg Magyarországra, a késő éjszakai órákban pedig az otthonainkba. Szavakkal nem lehet leírni azt a lelki ajándékot, amelyet a zarándoklattal kaptunk. Isten segítse és áldása kísérje Gergőt, hogy legyen ereje az elkövetkezendő években is vezetni a zarándok csoportokat.

Krasnyánszki Sándorné

Medjugorje

Bese Gergő Péter atyával, akit nem régen szenteltek pappá, július 30-án indultunk útnak Medjugorjéba. Mielőtt átléptük volna a magyar határt, részt vettünk egy szentmisén, amit Gergő tartott, így már jó időben és lelkiekben is felkészültünk az előttünk álló egy hétre.

A hosszú és fárasztó utazást követő másnap a horvát tengerparton pihentünk egyet, és fürödtünk az Adriában. Miután mindenki újra erőre kapott, elindultunk vissza Bosznia-Hercegovinába, hogy időben megérkezzünk az esti misére, és az azt követő szentségimádásra. Augusztus első napjának hajnalán megmáztuk a Krizsevácot, és a hegytetőn kövek formájában a keresztnél leraktuk bűneinket, és ezt követően mindenkinek lehetősége volt egy kis ideig csendben, magában imádkoznia. A délutáni programok előtt ellátogattunk az Elvira anya által létrehozott „Cenacolo” közösségbe – amely alkohollal és drogproblémákkal küzdő fiataloknak ad otthont – ahol meghallgattuk két magyar fiú tanúságtételét. Mindenki számára tanulságos, és szívet melengető volt a fiúk személyes története, és a világhoz való hozzáállásuk.

Aznap a 24. ifjúsági találkozó hivatalosan is kezdetét vette, az országok zászlajukkal és fiataljaikkal vonultak fel, és köszöntötték a többi nemzetből érkezőket. A Szűzanya üzenetét lufikra kötötték, és elengedve őket abban bíztak, hogy így sokkal több emberhez jut el a feltétel nélküli szeretetre való intelem. A szentmisén vidám dalokat énekeltünk, majd az utána lévő szentségimádáson újra magunkban lehettünk. Miután a sok fiatal megérkezett Medjugorjéba, a kis város életre kelt, és érezni lehetett, hogy az ott jelenlévőknek ugyanarra a ritmusra doban a szíve, és ugyanolyan lelkesen és szeretettel telve vesznek részt a programokon.

A „nagy hegy” után nem hagytuk ki az úgy nevezett „kis hegyet” sem, ahova ugyanúgy hajnalban érkeztünk, és ugyanúgy végigjártuk rajta a keresztutat. Miután mindenki imádkozott a Szűzanya szobornál, lementünk a Kék kereszthez, ahol a Szűzanya rendszeresen meg szokott jelenni, így ott összegyűlve elénekeltünk pár dalt, gitár kíséretében, majd elindultunk vissza, a délutáni programokra. A szombati nap a „Cenacolo” közösség napja volt, aznap ők tettek tanúságot, este pedig bemutatták „Credo” című előadásukat, ami mindenkinek elnyerte a tetszését, nem csak a történet, de a kivitelezés miatt is.

a helyre. A hazafelé út nehézkes volt, ugyanis mindenki fáradt volt, hisz ez az egy hét nem a pihenésről, bár a kikapcsolódásról szólt. Még mielőtt átértünk volna Horvátországba, megnéztük Mostar városát, és sétáltunk egyet az öreg városrészben. A hosszúságos utazás, és a kései órákban való hazaérkezés ellenére mindenki jókedvű volt, és hálás, hogy részt tudott venni a zarándoklaton.

A legnagyobb köszönet Gergő atyának jár, aki megszervezte nekünk ezt az utat, és lehetővé tette, hogy ennyi élménnyel gazdagodjunk. Ez az ifjúsági találkozó remek lehetőséget adott arra, hogy az ember megismerhesse önmagát, vagy akár másokat, merítsen a fiatalok erejéből és lendületéből. Medjugorje ösztönző erővel hat, mindenkire, minden szempontból. A jubileumi, 25. találkozó biztosan ugyanilyen, ha nem nagyobb élménnyel fog szolgálni, így mindenképpen megéri majd részt venni rajta.

Krasnyánszki Bernadett

A vasárnapi napunk ismét hosszú, de annál izgalmasabb volt. Reggel ellátogattunk a vízesésekhez, Gravicába, ahonnan, miután fürödtünk egyet a hűs vízben, visszamentünk a magyar misére, amit Gergő, mint újmisési pap celebrált. Az esti program némiképp eltért a megszokottól, ugyanis aznap este került megrendezésre a több kilométer hosszú körmenet. A nemzetek egymást követve vonultak a kivilágított utcákon, zászlójukat lobogtatva, hangosan énekelve. Mindenki arcáról a boldogság és az összetartozás érzése sugárzott, ami feledtetta az óráig tartó hosszas gyaloglást.

Mint minden jónak, így ennek a hétnek is hamar elérkeztünk a végéhez, a hétfői naphoz. Az utolsó este a nemzetek elköszöntek egymástól, és az atyák a közös imák és vidám énekek után lezárták a találkozót. Az egész este remek hangulatban telt, és mindenki ugyanazzal a gondolattal indult hazafelé, mégpedig azzal, hogy jövőre is vissza kell térni erre

Legyen béke a szívemben,
Segíts ebben Istenem!
Nem kérek most semmi mást,
Csak nálad keresem a gyógyulást!

Hogy a világban egyszer béke legyen,
Azt magamon kell elkezdenem...
Lélektől... lélekig...
A békeség így születik...

Legyen béke a szívemben,
Segíts ebben Istenem!
Nem kérek most semmi mást,
Csak nálad keresem a gyógyulást!

(Medjugorje-i ének)

HITTANTÁBOR 2013. - PATAK

Augusztus elején, nyári kánikulában érkezünk Patakra, az idei hittantáborunk helyszínére. A nagy melegben, vizes pókfocit játszottunk, ami nagyon, nagy sikert aratott a gyerekek körében. Jól elfáradtak, ezért jól esett a templom hűvös csendjében végig hallgatni Cserey András atyát, aki bemutatatta nekünk a Szentháromságról elnevezett templomot és történetét. Az esti szentmise előtt, ami táborunk nyitó szentmiséje lett, gyónási lehetőség is volt. Nagy örömmre a táborban részvevő gyerekek nagy része élt a lehetőséggel és megsza- badult azoktól a bűnöktől, amik elválasztot- ták őket a Jóistentől. Az esti ima után kö- vetkezett a táborok „nem szeretett másora” az esti takaródó.

Táborunk, a hit évében négy szent életén át, vizsgálta a megtérés, a hit szerepét, az életünkben. Minden nap egy-egy szent életéről beszélgettünk. A táborlakókat csapatokba osztottuk, és a csapatok vezetői készültek fel egy-egy szent életéből.

Kedden Szent Pál életét vizsgáltuk meg, beszélünk a megtéréséről, hite erejéről és saját életünk lehetőségeiről, amik közelebb visznek minket az Istenhez. Ezt az ismertetőt Csernák Nikinek és Szabó Bencének köszöntük meg. Utána Surányi Melinda vezetésével hajókat és egyéb díszeket hajtogattak a gyerekek papírból. Majd András atya tett tanúságot életéről és arról az útról, ami a papságig vezette.

Szerdán Szent Erzsébet életéről beszélt nekünk Fábíán Pisti és Györgyövcis Szilvike. Megtudtuk, hogy a hit ereje mire képes, ha szeretettel és önfeláldozással párosul. Megbeszéltük, hogy mi hogyan tudjuk, ma követni a szent királylányt. Vacsora után kézműveskedtünk, rózsafüzéreket fűztünk gyöngyből, Surányi Kriszti útmutatásai alapján.

Csütörtökön Szent Kristóf életéről beszélgettünk. Szarka Laci és Tóth Edina mutatták be nekünk a szent életét, példaként állítva elénk. Utána levelet írtunk Jézusnak. Megírtuk, hogy melyik az a rossz tulajdonságunk, bűnünk, amitől szeretnénk, ha az Ő segítségével, meg tudnánk szabadulni, majd kértük, hogy legyen segítségünkre egy új erény vagy jó tulajdonság kiépítésében, per- sze mi is megteszünk minden tőlünk telhetőt. Este sötétedés után jött a „nagy” játék. Őt állomás volt, öt felnőtt, akik a szentek életé-

nek

egy-egy jellegzetes tárgyáról kapta a ne- vét, pl. rózsza – Szent Erzsébet stb. Minden csapat kapott egy „menet levelet” és más- más sorrendben voltak rajta az állomások. Minden állomást jelentő felnőtt elbújt a templom kertben, meg kellett őket keresni, megtudni mi a nevük, és ha pont a menet- levélen ez az állomás volt a következő, akkor, megkapták a feladatot, és ha telje- sítették, akkor megkapták az aláírást és a pontjaikat. Feladatok: bekötött szemmel kellett a társukat megetetni joghurttal, egy ígét kirakni szavakból, egy törölközőre rá állt az egészcsapat és meg kellett fordítani maguk alatt úgy, hogy nem lépnek le róla, gyöngyöt számolni és utána megmondani, hogy az állomásvezető hány kérdést tett fel. Mindezt csendben és gyorsan. Nagyon jó este volt.

Pénteken Szent Jobblatorról beszélt nekünk Surányi Kriszti és Galambos Dani. Igen, egy bűnözőtől is lehet tanulni, ha jó útra tér, és megbánja bűneit, felismeri Jézus- ban az Isten Fiát. Nekünk is erre a felismerésre kell jutni és arra, hogy soha nem késő megtérni.

Mivel péntek volt a lelkinap, ezért már délelőtt csendes játékokkal beszélgetésekkel, kezdődött. Délben kimentünk a patakhöz és a kétszáz éves hídról a vízbe dobtuk a kedd este készített hajókat, amibe beletettük a levelet, amit Jézusnak írtunk. Kicsit szimboli- zálva, hogy vigye el mindazt a rosszat, amitől meg akarunk sza- badulni, és vigye a kérésünket, a jó utáni vágyunkat, a Jóisten elé. Délután a templom kertben a hűvös fák alatt, lelkiismeret vizsgálatot tartottunk, majd 20 perces teljes csendben, gondoltuk végig mindazt, amiről beszélgettünk. Mindenkinek jól esett a csend és senki sem törte azt meg, jó volt látni, hogy tudunk „befelé nézni” is. Utána minden csapat kapott három-három ke- resztúti állomást, amit meg kellett rajzolniuk, és saját szavaikkal leírni azt, ami gondolatot ébresztett bennük ez az állomás. Még rajzoltak, illetve írtak addig, volt alkalom a szentgyónásra, illetve lelki beszélgetésre András atyával. Vacsora után mindenki kapott egy mécseset és elcsendesedve a sötétben Jézussal jártuk azt az utat végig, ami Őt a Golgotára vitte.

Szombaton sorjátékok voltak és készülődés a táborúzre. A tábor- tüz elmaradt! Nagy szél kerekedett és nem mertük a tüzet meg-

gyűjtani. Azért a vidámság nem maradt el! Minden csapat felkészült annak a szentnek az életéből, egy kis színdarabbal, amiről a csoportvezetőjük tartott előadást. Nagyon jól sikerült előadások voltak! Utána táncoltunk, játszottunk és nagyon későn fekdünk le.

Vasárnap táborzárás és záró szentmise volt.

Összefoglalóban nem írtam a strandról, a játékokról, a sok-sok vidámságról, amiben egész héten részünk volt, erről majd a gyerekek beszélnek.

Szeretnék köszönetet mondani ezért a táborért, először a Jóistennek, hogy adott alkalmas időt és jó gyerekeket, akik nemcsak szórakozni, hanem lelkiileg épülni is akartak, adott segítő embereket, akik segítettek, hogy a gyerekek eljussanak Patakra és adott egy kedves „pabácsit” aki segítette a tábor lelkületét.

Köszönet a lel kivezetésért, Cserey András atyának. Köszönet a

két táborvezető helyettesnek: Csernák Nikinek és Surányi Krisztinek akik, ügyességükkel, rátermettségükkel, játékokkal és szerető szívvel szolgálták a többieket. Köszönet a szállításért: Galambos Bélának, Györgyövcis Balázsnak, Rózsáné Pelsőczy Mónikának, Surányi Gábornak, Surányi Szilárnak, Dr Tóth Évának, Varga Frigyesnének. Köszönet Pista bácsinak a sok háttér munkájáért.

Szeretnék köszönetet mondani az egyházmegye anyagi támogatásáért.

A tábor vezetője: Mikoly Istvánné hitoktató

Hittantábor 2013 Patak

Augusztus 5-én, reggel fél 10-kor elindultunk a templom mellől Patakra. A körülbelül 25 fős csapatot Magdi néniék és a segítőkéz szülők vitték el kocsijukkal a szálláshelyre. Amikor megérkeztünk egy közösségi házként szolgáló, új és tiszta épületet fedezhettünk fel a következő egy heti „lakhely” gyanánt. A szobákat sikeresen elfoglaltuk és a csapatok kiosztása után következhetett az első feladat: Szobalógó készítés. Olyan szobalógót kellett csinálni a szobatársaknak ami jellemzi őket, vagy éppen csak jól mutat. Következő nyári szórakozás a pókfoci volt egy kis extrával: vizes nejlonon kellett játszani, két pad volt a kapu és szappan volt a labda! Mindenki jól érezte magát és az esti szentmise előtt András atya által megtudhattuk Patak rövid történetét és a templomról is sokat hallhattunk. A győnni kívánók mise előtt megbánhatták bűneiket. Kedden strandon voltunk, hiszen a nagy melegben más jobb elfoglaltságot nem is találhattunk volna. Délután többi részében papírhajókat hajtogattunk – akkor még nem tudtuk mihez fognak

nyert.

Pénteken lelkinapot tartottunk: meggyónhattunk, a Keresztút állomásait kellett megrajzolniuk a csapatoknak. Délután összeírtuk a rossz tulajdonságainkat és levélben kértük Istent, hogy az ő segítségével „kicserélhessük” ezeket jó tulajdonságokra. A levelet a hajónkba raktuk és a kis patakba, egy 200 éves, éppen restaurálás alatt álló hídról dobtunk bele a patakba, remélve eljut üzenetünk Istenhez. Este mindenki egy égő méccsel a kezében a templom körül végigjárhatta a Keresztutat a csapattagok illusztrációjával és rövid beszédével.

Szombaton egy kicsit sajnálva ezt a csodálatos hetet, de hazaindultunk a rengeteg élménnyel és az új barátokkal. A legközelebbi hittantábort már én is nagyon várom, remélem még többen leszünk, hiszen minél többen vagyunk annál jobb!

Surányi Melinda

Kedves Gyerekek! Kedves Magdi!

Kérésednek eleget téve szívesen írok néhány sort, az emlékeimről, amit Ti hagyatok bennem:

Mindenek előtt azt, hogy az első olyan csoport voltatok, akiket nem kellett külön fegyelmezni. Ez számomra, mint korábbi nevelő tanárra igen jó hatást tett. Az is nagyon tetszett, hogy megélhettem azt a nyíltságot a templomi viselkedésben, ami arra enged következtetni, hogy igen jó vallási alappal rendelkeznek a gyerekek. Tetszett a nyíltságuk, és kedvességük. Külön tetszett, hogy nagyon komolyan készültek a gyónásra is! Egy kis bánatom van Veletek kapcsolatban, de ez természetes, hogy amikor hazamentek már "kiestünk" a emlékezésből, azaz a mindennapok elvonják a nyári élményről a figyelmet. Tudom, hogy ez így a természetes. de sokan kérték a címet, és csak egy kezdett keresni, és beszélni velem. Ugyanakkor el kell mondanom, hogy szívemben természetesen mindnyájan benne vagytok, és miséimben mindig meg emlékezek Rólatok is! Kívánom, hogy minden elközelgő táborotok hasonló sikerrel záruljon! Isten vezéreljen és irányítson Titeket és legyetek Jézus tanítványai mindnyájan!

Szeretettel András pabácsit.

Réges-régen élt egy öreg favágó a fiával. Nagyon szegények voltak, de volt egy csodaszép, hófehér lovuk. Mindennap elment a két férfi az erdőbe, tüzelőfát szedgettek, majd fillérékért eladták a faluban. A falu népe a fejét csóválta ezen: „Öregapám” - mondogatták neki:

- Miért nem adod el a lovadat? A gróf egy vagyont ígért érte. Úgy élhetnél a fiaddal, mint egy fejedelem.

„Reménytelen ezekkel az emberekkel. Mindig ugyanazt fújják” - gondolta az öreg magában.

- Ez a ló több, mint egy állat - hangzott mindig a válasza. - Ő a barátom. Mondjátok meg, hogy adhatnám el a barátomat?

- Jól van - felelték a falubeliek, de egyszer majd ellopja valaki a lovadat. Akkor aztán sajnálhatod majd. És valóban: egy reggel nem volt ott a ló az istállójában. Az öregember és a fia mindenütt keresték, de nem találták meg.

- Látod, nekünk volt igazunk! - csúfolták a falubeliek. - Valaki ellopta a lovadat. Jobb lett volna, ha ránk hallgatsz, és megszerezted volna a pénzt, amíg megvolt rá a lehetőség. A saját ostobaságod változtatta átokká azt, ami áldásodra lehetett volna!

Az öregember csöndesen így felelt:

- Hogy áldás-e vagy átok, nem tudom megítélni. Csak annyit tudok, hogy a ló ma nincs az istállóban.

Néhány nap múlva visszatért a ló - egy egész sereg vadlóval együtt. A falu népe teljesen elképedt, és gratulált az öregnek a nem remélt „szerencséhez”.

Egy perc bölcsesség...

- Mégiscsak neked volt igazad, öreg - mondták. - Nem kellett volna olyan elhamarkodottan ítéleznünk. Amit átoknak gondoltunk,

áldásnak bizonyult. Egy egész vagyont szerezhetsz ezekből a lovakból!

Az öreg favágó értetlenül rázta a fejét:

- Hát már soha nem fogják föl ezek az emberek? Hogy áldás-e vagy átok, nem tudom megítélni. Annyit tudok csak, hogy újra itt a lovam, és tíz vadlovat hozott magával.

Néhány nap múlva a favágó fia eltörte mindkét lábát, miközben a vadlovakat akarta betörni.

A falu lakói újra elámultak az öreg bölcsességén. - Most is neked volt igazad - vélekedtek. - Amit mi áldásnak tekintettünk, arról kiderült, hogy átok. Most ágyban fekszik a fiad, és arra sem képes már, hogy veled menjen.

Mély sóhajjal válaszolt a favágó:

- Hát már sohasem leszek bölcsőbbek? Hogy áldás-e vagy átok, nem tudom megítélni.

Csak annyit tudok, hogy a fiam mindkét lábát eltörte.

- Hogy milyen bolond ez az ember!

- gondolták a falubeliek, és otthagyták. -Hát nem látja, hogy mi a baj?

Néhány nap múlva a király hadat üzent egy másik országnak, és az összes falubeli fia bevonult. Volt miért panaszkodnia és sírnia a falu népének, amikor látták, hogy a fiaik szép rendben menetelre otthagyják őket.

- Biztosan elesnek a fiaink ebben a gonosz háborúban - jajveszékelték. - Sohasem látjuk viszont őket! Milyen szerencse hogy a fiad eltörte a lábait! Amit átoknak tartottunk, végül áldásnak bizonyult!

Az öreg újra csak a fejét rázhatta. Türelmesen megpróbálta elmagyarázni nekik:

- Hogy áldás-e vagy átok, nem tudom megítélni, csak azt tudom, hogy a ti fiaitok bevonultak a háborúba, és az enyém itthon maradt. Egyedül Isten tudja, hogy végül mi lesz mindezekből. (Elizabeth Mittelstädt)

Talán mostani életedet átokként éled meg, de Isten képes azt is áldássá tenni. Bízunk benne!

© Tim Flach Photography

nagymarosi-talalkozo.hu 2013.
www.facebook.com/nagymarositalalkozo
katolikus ifjúsági találkozó október 5.

NAGYMAROS

16 év alattiaknak:
Diákmaros, Kamaszmaros, Gyerekmaros!
(Csak a csoportosan érkezők jelenhetnek be előre)
További tudnivalók: gyerekmaros.hu

9.00 közös reggeli ima –
Szőcs Béla és a fiatalok vezetésével

10.00 főelőadás – Popp Miklós
görögkatolikus stílus (Miklós tanár)

11.00 fakultációk

13.00 ebédszünet –
Itt a személyes találkozásokra

14.00 szentségimádás –
a Kismarosi Csutera Nővérek vezetésével

15.00 szünet

15.30 énekpróba a szentmisére

16.00 szentmise – Várszegi Ásztrik
pennsylvaniai főpótlás

18.00 közös éneklés a plébániakertben

ki mint gondolkodik

úgy is él

Aki zárándokol

Aki túrázik, teljesít,
Aki zárándokol, teljessé lesz.

Aki kirándul, kikapcsolódik,
Aki zárándokol, bekapcsolódik.

Aki sétál, nézelődik,
Aki zárándokol, befelé figyel.

Aki bókászik, céltalan,
Aki zárándokol, célra talál.

Aki zárándokol, úton van.
Aki zárándokol, jó úton van.

Aki rohan, azt az idő szorítja,
Aki zárándokol,
azt az idő tágitja.

Aki menekül, önmaga elől fut,
Aki zárándokol, önmaga felé tart.

Aki menetel,
másokhoz igazodik,
Aki zárándokol,
saját ritmusára jár.

XIX. gyalogos zarándoklat Esztergomból Mátraverebély-Szentkútra!

A ferencesek szervezésében, és más szerzetesrendek közreműködésével idén 19. alkalommal indultunk zarándokútra Esztergomból. Augusztus 14-én szerdán este gyülekezett a hétköznapiak porát önmagáról lesepérni, és Istennel közelebbi kapcsolatba kerülni vágyó zarándokok serege Esztergomban a Bottyán János utcai ferences kolostorban. Idén második alkalommal vettem részt ezen zarándoklaton, és úgy éreztem eltelt újra egy munkával teli év, ami mindannyiúnkon nyomot hagyott valahogyan. Volt aki feltöltődésre, volt aki megtisztulásra, volt aki csendes elmélyülésre vágyott, amikor úgy döntött, hogy eljön, idén először, vagy már sokadszorra. Bárhogyan legyen is, Isten kiváltsága, hogy bárkinek megad-

hat bármit, bármikor, és meg is adja, amikor itt az ideje. Megérkezésünkkor a megszokott szívélyes, és lelkes fogadtatás várt bennünket, a ferences testvérek részéről a kolostor egyik nagy termében egy közös vacsorára, amivel ők finom teával, és zsíros kenyérral járultak hozzá. A vacsora után pedig a templomban egy közös esti imára. Másnap reggel a megérkezés boldog örömevel feltöltődve indultunk a hegyen-völgyön keresztül vezető útnak Szobra, ahol a templomban a harangok jeleztek érkezésünket, majd onnan Márianosztrára. A több száz éves nagytemplom látványa, párosulva az első nap különleges fáradtságával, és a minket fogadó pálos szerzetesek szeretetével, egy azok közül a felemelő, érzések közül, amikben részesültünk utunk során, és amik utat nyitnak ahhoz, hogy felfedezhessük, befogadhatjuk, megismerhessük Istent! Este mindenki a maga sátrában a kálvária dombon aludt. A reggelt ismét szent misével kezdtük, majd sátorbontás után útnak indultunk Kemencére. Kemence után Nagyoroszin keresztül Patak. Ezen a napon Drégely vá-

rát is útba vettük, ahol a drégelyi várkapitány Kapisztrán atya személyében várt bennünket 850 db a ferences novíciusok által sütött palacsintával. Patakról Szügyön át Szécsénybe vezetett utunk, ahol a ferences kolostor kertjében, és melléképületeiben szálltunk meg. Végül a Magyargécen, és Nógrádmegyeren keresztül megérkezés Mátraverebély-Szentkútra. A 19 éves szervezési tapasztalat, és a ferencesek vidám lelkülete minden percben érezhető volt. A mindennapi szent misék, az énekek útközben, a zsolozsmák, a rózsafüzér imádságok, a vesperások, elmékedések azzal, hogy befelé figyelésre ösztökéltek, mind-mind segítettek abban, hogy ha csak egy kicsit is, de mindenki megtapasztalhassa Istent, és az ő országát, ami az érzéseinken keresztül érkezik, érkezik el közénk, és marad, amíg mi engedjük!

Minden településen ahol akár csak keresztül haladtunk, akár ott éjszakkáztunk, a helyi lakosok szeretete leírhatatlan érzésekkel árasztott el bennünket, nem is beszélve arról a rengeteg finomságról, amivel vártak bennünket. Frissen szedett és válogatott gyümölcsök, frissen készített sütemények olyan kavalkádja, amivel akár egy gasztronómiai versenyen is bátran el memém indítani ezeket a falvakat, településeket. A harangszó, ami rám személy szerint a legnagyobb hatást gyakorolta, az a harangszó, ami a mi érkezésünket jelezte, amivel fogadtak minden településen, mint Jézus krisztus hírnökeit, a zarándokokat, akik tanúságot teszünk Istentől, a hírt visszük, hogy Isten, Jézus Krisztus él, szeret, és vár bennünket. Ezekkel az érzésekkel hazatérve igyekszem, és valószínűleg teszi ezt minden zarándok a hétköznapiakba is elvinni az örömhírt, megteremteni és megtartani Isten országát a családjukban, munkahelyükön, bárhol és mindenhol itt a földön minden

kicsinyhitűségünkől fakadó nehézségünkkel szembenézve.

Remélem minden kedves olvasóval sikerült megízleltetnem azt a különleges esszenciát a zarándoklattal kapcsolatban, amiről mindig Jézus szavai jutnak az eszembe, „Az én igám édes”, és jövőre a XX. zarándoklaton találkozom majd Alsónémediről érkezőkkel is!

„Mindannyian zarándokok vagyunk, úton a semmiből a végtelen felé.... Nyugodtan pihend ki otthon az út fáradalmait, Istened, ki szeret, türelmes, nyugodt, aztán ha az idő érett, új kalandra hív, bízzál benne zarándok, mert a téged vezető Lélek erős, és ha te bele kapaszkodsz, égbe emelnek karjai.” (Böjte Csaba testvér)

Isten Áldásával—

Romvári Ferenc

Sziasztok! Figyelem! Figyelem! Van egy jó hírünk!!!

Lassan alakul a **Némedi Cserkészcsapat**.
Szeretettel várunk minden érdeklődőt!
Szeptember 8-án 17-órakor lesz az
első **ŐRSGYŰLÉSÜNKK!!!**
Helyszín: Katolikus Plébánia, Szent Imre közösségi ház
Gyertek-gyertek, nagyon jó lesz!!!
Mindenkitől várjuk a visszajelzést
szeptember 5-én csüt. 23.59-ig!
Ha addig is többet szeretnél tudni a cserkészetről,
kérdessz bátran!

Bálint Bernadett

A Katolikus Karitás Alsónémedi Csoportjának hírei

Kérjük, a használható ruhaneműt, cipőt és más
használati tárgyakat ne dobják ki.

Szeretettel várjuk az adományokat
szeptember 3. szombatján /21-én/
10 órától 12 óráig a
Szent Imre Közösségi házban,
bejárat a Magyar úti kapun.

Természetesen ebben az időpontban **lesz adományosztás is**.
Mindig továbbítjuk a felajánlott élelmiszert is /tartós vagy akár másod-
osztályú, piacra nem viheto friss zöldségfélét /.

Egy rászoruló megkeresése alapján alacsony összegért **albérletet**
keresünk. Aki tud segíteni, keressen minket .

Krizishelyzetben megpróbálunk gyorsan segíteni.

Figyeljünk egymásra is, ha baj van, legyen valaki, aki segítséget kér!
Elérhetőségünk:

Telefon: 06 30 394 22 29

E-mail: karitasz.alsonemedi@gmail.com

Mikolyné Magdi

Szentírás magyarázat

**2013. szeptember 21-én 18 óra-
kor Szentírás** közös olvasására
kerül sor, majd Imre atya tart
Szentírás magyarázatot.
Mindenkit szeretettel várunk!

Új tanév kezdődik...

Ima tanulás előtt

Jöjj Szentlélek Úristen!
Bocsásd reánk kegyelmed sugarait,
világosítsd meg értelmünket,
hogy az üdvösség elnyeréséhez szükséges
igazságokat megnyerhessük,
erősítsd emlékezetünket, hogy a jót, amit
tanulunk, el ne felejtjük,
erősítsd akaratomat, hogy a tudományokat tettel kövessük
és ezáltal magunkat és felebarátainkat boldogíthassuk.
Téged pedig az Atyával és a Fiúval
mindörökké dicsérhessünk.
Ámen.

Beszámoló az inárcsi táborról

Elgondolkodtam azon, hogy egy évvel ezelőtt leírtam volna azt,
hogy hogy éreztem magam a táborban és hogy milyen jók voltak
a programok. Most viszont szeretném más oldalról megközelíteni
ezt a beszámolót.

A tábor az evangelizációról szól, ami annyit tesz, hogy átadni az

örömhírt minél több embernek, de
nem csak szóban, hanem a tette-
inkkel is. Ez az örömhír pedig az,
hogy Isten feltétel nélkül szeret
bennünket és odaadta a fiát, hogy
megváltson bennünket.

Azt látom magam körül, hogy na-
gyon sok ember azért nem közelít
Isten felé, mert mi keresztények
nem vagyunk hitelesek. Keresz-
ténynek lenni nem csak azt jelen-
ti, hogy hiszünk valamiben és, hogy
tartozunk valakihez. Kereszténynek
lenni egy ÉLETFORMA. Kicsit
olyam, mint mikor az ember fogyó-
kúrába kezd és csak gyümölcsöket
és zöldségeket eszik. Az elején
nagyon nehéz betartani a szabálya-
it, de aztán egyre könnyebb és könnyebb lesz, és a végén meg
lesz az eredménye. És megéri küzdeni!

Az evangelizáció egy rettentően nehéz feladat és ez a feladat
mindenkire vonatkozik. Teljesen mindegy, hogy az illető felnőtt
vagy gyerek mindegy, hogy beteg, vagy egészséges, mert min-
denkinek szól. Mindenkinek van feladata, csak annak nincs aki

nem akar semmit tenni.

Találkoztam olyan fiatalokkal is , akik nem járnak templomba, de
van hitük és rájöttem, hogy sok ember van ugyanígy köztünk is,
csak nem vesszük észre őket. Sok ember különválasztja az Egy-
házat és a hitet egymástól. Vajon miért? Mi vajon olyan közösség
vagyunk, ahova jó tartozni? Vajon mi mindent megteszünk azért,
hogy nyitottak és befogadók legyünk, elvárások nélkül? Próbál-

kozzunk, mert ha valakit várunk ven-
dégtségbe előtte nekünk kell elmen-
nünk hozzá és meghívni, mert ha
nem hívjuk meg, hiába várunk nem
jön senki . Valahogy így működik az
evangelizáció is. „Menjetez tehát,
tegyétek tanítványommá mind a
népeket! Kereszteljétek meg őket az
Atya és a Fiú és a Szentlélek nevé-
re, és tanítsátok meg
őket mindannak a megtartására,
amit parancsoltam
nektek. S én veletek vagyok min-
den nap, a világ végéig.” /Mt 28, 19-
20/

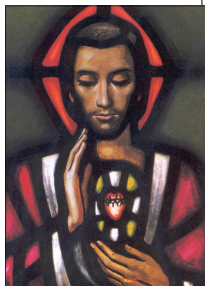
Rájöttem arra is, hogy egy közösség
még akkor is, ha nem mindenki a
szívem csücske, akkor is segíteni
tud abban, hogy a kérdéseimre választ kapjak, hogy mikor nem
tudom merre tovább lehetőségeket mutassanak, és megerősítsék
bennem azt az érzést, hogy valakihez tartozom. Ez azt gondolom
a Dél-Duna egyik legnagyobb kincse, amit adni tud a tagoknak:
egymást :)

Csernák Niki

Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja az elkövetkező közös imaóráját szeptember 1-én vasárnap az esti szentmise után tartja a templomban. Ezt a szentórát gyermekeinkért ajánljuk fel Jézus Szent Szívének szeretetünk jeléül. Az Ő kezébe adjuk, s reá bízuk életünket, sorsunkat. Gyermekeink élete fehér lapokból álló „tisza könyv”, amelybe Ők nem elveinket vagy okos tanácsainkat, hanem csakis az életünk példáját fogják bemásolni.

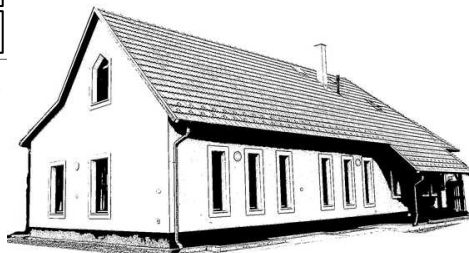

Jézus mondta: „Aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt. Aki pedig odaadja életét másokért, megmenti azt.” Ez a Szeretet Győzelme. Utunk az életszentség felé a kereszthordozás. Az Úr sok kegyelemben részesít, hogy magához emeljen bennünket. Már-már azt hisszük, hogy ujjunkkal érintjük az eget, mégsem tanultuk meg azt, hogy a növekedéshez keserű kenyérre van szükségünk. Keresztekre, megaláztatásokra, próbákra, ellenvetésekre. Ezek alakítják a mérlegünk állását, amikor majd Isten előtt állunk. Minden Istennek adott „lgen” egy lépés az örök élet felé. Ezért tehát nem szabad csüggedni, ha az

A t y a részesíteni akar bennünket Fiának szenvedéseiből! Meg kell köszönnünk mindazt a jót, amely által gazdagodhatunk! Így válik majd a mi életünkben is a Kereszt a megdicsőülés fájává, a megszentelődés eszközévé.

Szent Kereszt Felmagasztolásának ünnepén köszönjük meg a Megváltó Jézusnak, hogy önként vállalta értünk a kereszthalált azért, hogy általa éljünk, belőle merítsünk erőt a saját keresztünk hordozásához! Nekünk is van Táborhegyünk, ahol felajánljuk keresztjeinket az Úr Jézus Szent Szívének. Van saját keresztutunk és Golgotánk is, ahol Jézus vár ránk az utunk végén. Ne felejtjük el, hogy Jézus azért jött el a világba, hogy nekünk életünk legyen, és az Krisztusban legyen! Ha Jézusból merítünk erőt, akkor ez az út a feltámadáshoz vezet el bennünket, mert egyetlen szenvedés sincs azért, hogy bennünket tönkre tegyen, hanem, hogy segítsen eljutni a megváltásra. Ezért fontos, hogy minden nap felajánljuk keresztjeinket, nehézségeinket, örömeinket, reményünket, hitünket és szeretetünket az Úr Jézus Szent Szívének szeretetünk jeléül. Így lesz az Isten velünk és így tudunk mi is békét, áldást és szeretetet vinni testvéreinkhez.

őzv. Szlovicsák Balázsné

Istenem szeretlek Téged.
Nemcsak, hogy add meg üdvömet,
Vagy mert, ki téged nem szeret,
Örökös tűzzel bünteted.
Én Jézusom! Kereszteden
Magadhoz öleltem lelkemet.
Szeget, lándzsát, gyalázatot,
Mindent eltűrtél értem ott,
Verejtéket, fájdalmakat,
Halált és aggodalmakat.
Mindezeket vajon kiért!?...
Miérettünk bűnösökért!...
Hogyne szeretne hát szívem
Jézus, jószágos Istenem!
Nem, hogy mennyekben üdvözíts,
Vagy kárhozatra ne taszíts,
Nem, hogy jutalmad áhítom,
Csak, mint Te engem Jézusom,
Szeretlek most és mindenkoron.
Csak, mert Királyom vagy nekem...
Csak, mert Te vagy én Istenem!
Amen.

Szeptemberben a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

szept. 3 - 11	szept. 12 – 20	szept. 21-29	szept. 30 – okt. 8
Bársony Mónika Sokorai Józsefné Surányi Antalné Fodor Mária Győrvári Ferencné Morvai Margit	Győrvári Imréné Györgyövcics Miklósné Kiss Ferencné Szlovicsák Balázsné	Kovács Jánosné Kiss Lászlóné Gábor Marina Bársony Istvánné	Végh Antalné Nagy Balázsné Somogyi Jánosné Győrvári Pálné

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
						1 20 óra Jézus Szíve család imája
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11 18 óra Cursillo kiscsoport 	12 9.30 óra Baba-Mama klub 	13	14	15
16	17	18	19	20	21 18 óra Szentírás magyarázat 	22
23	24	25	26 9.30 óra Baba-Mama klub 	27	28 18 óra Cursillo kiscsoport 	29
30						

Bugyi katolikus templom felszentelésének 250. évfordulója

Szeptember 28 szombat

12 óra A templom történetét bemutató, és Közép-Európában lévő Szent Adalbert templomok képei kiállítás megnyitója a plébánián.

Anka Annamária, Bak Károlyné, Lakatos Emil

13 óra Ebéd a plébánia udvaron

14 óra Népzenei műsor

- Bugyi népdalkör, - Ócsai népdalkör

15 óra Irodalmi műsor - versmondók - Lakatos Emil, - Neubauer Babett Szilágyiné Püspöki Ilona, - Bugyi Fialok

16 óra Kovács Nóri és Kovács Judit ünnepi koncertje. Kísér: Tóth Luca és zenekara

17 óra Bugyi Népzenei Műhely ünnepi műsora

18 óra Szentmise

19 óra Szentségimádás

Szeptember 29 vasárnap

10 óra Rózsafüzér imádkozás a templomban

11 óra Ünnepi szentmise

- Bemutatója: Dr. Beer Miklós püspök úr

13 óra Ebéd a plébánia udvaron

14 óra Komolyzenei műsor - közreműködnek - Magyarok Nagyasszonya Kórus Alsónémedi, - Inárcsi Katolikus Kórus, - Cantate Domino Kórus Örkény

16.30 óra Pátria énekegyüttes és Szalon Brass Kvintett Ujhartyán

Az Alsónémedi Magyarok Nagyasszonya Kórus szeptember 29-én, vasárnap 14 órai kezdettel lép fel.

Templombúcsú

AKIK ZENÉLNEK **AKIK MESÉLNEK**

MAGASHEGYI UNDERGROUND **BÖJTE CSABA • GYURTA DÁNIEL**
MISZTRÁL • HOLDVIOLA VERES ANDRÁS • BEER MIKLÓS • KISS ULRICH
NEM ADOM FEL PÁKOZDI ISTVÁN • CSABA LÁSZLÓ • CSÓKAY ANDRÁS
ALMA EGYÜTTES KERÉKES SÁNDOR • LACKFI JÁNOS • VECSEI MIKLÓS

AMIRŐL BESZÉLGETÜNK

AMÉRT KIJÖNNI ÉRDEMES SZEGÉNYSEGÍTŐK • ORVOSLÁS ÉS ETIKA
TALÁLKOZÁSOK • SEGÍTSÉG BOLDOGSÁG KÖZGAZDASÁGTANA
KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK IGÁNYPÁSZTORÁGIÓ • FOGYATÉKKAL ÉLŐK
SZOLIDARITÁS A HETKÖZNAPOKBAN • SOKSZÍNŰ BÖRTÖNÉLET • SZOCIODRÁMA
EGYHÁZ • EGYMÁSRA FIGYELÉS • ÖSSZEFOGÁS **AKIK OTT LESZNEK**

ADNI ÖRÖM • EGYÉN ÉS KÖZÖSSÉG

AKIT VÁRUNK | TÉGED ÉS BARÁTIDAIT

AZ EGYHÁZ ARCAI: FIATAL PÁPOK • SZERZETESK
 ÖNKÉNTESEK • KARITÁSZ • MÁLTAIK • ORVOSOK
 KÖZGAZDÁSZOK • SEGÍTŐ SZAKEMBEREK
 PROFESSZOROK • 40 INTÉZMÉNY ÉS SZERVEZET

BUDAPEST MŰZEUMKERT
 2013. szeptember 20-22.

Civil fővédnök: ADER JÁNOS KÖZTÁRSASÁGI ELNÖK
 Egyház fővédnök: ERDŐ PÉTER BIBÓROS-PRIMÁS
 Védnök: MÁDL BALMA ASSZONY, JÓSZOLGÁLATI NAGYKÖVET
 GYURTA DÁNIEL VILÁGBAJNOK USZÓ

Párbeszéd Háza, Loyola Café, **Üzenetünk van!** konferencia programja keretében **szeptember 21-én 10.20-10.40 között** hallható **Dr. Beer Miklós püspök atya előadása.**

Templomunk búcsúünnepén a szentmisét, **2013. szeptember 15-én, 10.00 órakor** bemutatja és a szentbeszédet mondja

BOSÁK NÁNDOR
 a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye
 megyéspüspöke
 Szeretettel várunk mindenkit!

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,
 viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség
 Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com
 Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!